

была ты голѣма, господжя мѣчка, омитай ся
отъ тукъ да не тя порази, глѣдай и ся пази!
Инѣкъ ще ты сѣрбѣжть уши-тѣ; мы не смы без-
душны кѣту круши-тѣ. Ако ти е душа мила,
бѣгай да тѣ не бодватъ наши-тѣ жила. Носа ти
злѣ ще ся напои, ако не оставишь мѣда ни да
стой!“

Мѣчка-та ся разлюти. То не ѣ помага. Тя
мѣмляше и мучяше; всичко непомага. Засѣрбѣ
ѣзъ языка, носа, уши-тѣ; мѣчка-та ся принѣди
да бѣга, татѣкъ хе, кѣмъ круши-тѣ. Пчелы-
тѣ ся веселяхъ: „Сумъ, сумъ, сумъ!“ цѣлѣ
рой брънчяше. Мѣчка-та мѣмляше: „Брумъ,
брумъ, брумъ!“ отъ болѣсть скимтяше. Бѣга-
ше колко-то можяше; тѣ выкахъ подирѣ ѣ:
„Хъ! ако нещешъ да ты сѣрби носа, оставѣй на
миръ всѣкъ осъ!“

Лясица и патка.

(по Немскы)

Лясица. Господжя патко, какво плавашъ
тамъ въ потока? я ся притечи тукъ на бѣрга
върху тѣзи плокъ! От-колѣ мѣсляхъ да ты пы-
тамъ нѣщо, кое-то, струва ми ся, го знаешъ
вѣщо!

Патка. Кумице лясичке, азъ незнаѣ ни-
що да ти кажѣ; азъ съмъ глупава, какво могѣ